

SMĚRNICE

SMĚRNICE KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2017/593

ze dne 7. dubna 2016

kteřou se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o ochranu finančních nástrojů a peněžních prostředků patřících zákazníkům, povinnosti při řízení produktů a pravidla vztahující se na poskytování nebo přijímání poplatků, provizí nebo jiných peněžních či nepeněžních výhod

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU ⁽¹⁾, a zejména na čl. 16 odst. 12 a čl. 24 odst. 13 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 2014/65/EU stanoví komplexní režim zaměřený na zajištění ochrany investorů.
- (2) Ochrana finančních nástrojů a peněžních prostředků zákazníků je významnou součástí tohoto režimu a investiční podniky mají povinnost přijmout dostatečná opatření na ochranu vlastnictví investorů a jejich práv týkajících se cenných papírů a peněžních prostředků svěřených investičnímu podniku. Investiční podniky by měly mít zavedená řádná a konkrétní opatření k zajištění ochrany finančních nástrojů a peněžních prostředků zákazníků.
- (3) S cílem podrobněji vymezit regulační rámec pro ochranu investorů a zvýšení srozumitelnosti pro zákazníky a v souladu s celkovou strategií podpory růstu a zaměstnanosti v Unii prostřednictvím integrovaného právního a ekonomického rámce, který je efektivní a zachází se všemi zúčastněnými spravedlivě, byla Komisi svěřena pravomoc přijímat podrobná pravidla pro řešení konkrétních rizik týkajících se ochrany investorů či integrity trhu.
- (4) Pokud investiční podnik uloží prostředky, které má v držení jménem zákazníka, u způsobilého fondu peněžního trhu, měly by se podíly nebo akcie daného fondu peněžního trhu držet v souladu s požadavky na držbu finančních nástrojů náležejících zákazníkům. Zákazníci by měli být požádáni o výslovný souhlas s uložením těchto peněžních prostředků. Při posuzování kvality nástroje peněžního trhu by neměla být mechanicky přejímána externí hodnocení. Leč pokud jakákoli agentura zaregistrovaná u Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy a jím dozorovaná, která nástroj hodnotila, sníží své hodnocení pod dvě nejvyšší krátkodobá úvěrová hodnocení, měl by správce provést nové posouzení úvěrové kvality daného nástroje peněžního trhu, aby bylo zajištěno, že je i nadále vysoce kvalitní.
- (5) Měl by být jmenován jeden samostatný referent s celkovou odpovědností za ochranu nástrojů a peněžních prostředků klienta, aby se tak snížilo riziko roztržité odpovědnosti mezi různá oddělení, a to především ve velkých a složitých podnicích, a k nápravě neuspokojivých situací, kdy podnikům chybí celkový náhled na prostředky ke splnění svých povinností. Tento samostatný referent by měl mít dostatečné znalosti a pravomoci, aby mohl plnit své povinnosti účinně a bez překážek, včetně povinnosti podávat vrcholnému vedení podniku zprávy, pokud jde o dohled nad účinností dodržování požadavků na ochranu majetku zákazníka v podniku. Jmenování referenta by nemělo zamezit tomu, aby tento referent vykonával další úlohy, pokud mu to nebude bránit v efektivním plnění jeho povinností týkajících se ochrany finančních nástrojů a peněžních prostředků zákazníka.
- (6) Směrnice 2014/65/EU požaduje, aby investiční podniky chránily majetek zákazníků. Dle čl. 16 odst. 10 směrnice 2014/65/EU mají investiční podniky zakázáno uzavírat s neprofesionálními zákazníky dohody o finančním

⁽¹⁾ Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349.

zajištění s převedením vlastnického práva za účelem zajištění nebo krytí současných nebo budoucích, skutečných, podmíněných či potenciálních závazků zákazníků. Investiční podniky však nemají zakázáno uzavírat dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva se zákazníky profesionálními. Existuje tudíž riziko, že bez dalších pokynů by investiční podniky mohly používat dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva častěji, než je přiměřeně odůvodněné, při obchodním styku s profesionálními zákazníky, což by narušovalo celkový režim zavedený za účelem ochrany majetku zákazníků. S ohledem na účinky takovýchto dohod na povinnosti podniku vůči zákazníkům a s cílem zajistit, aby pravidla ochrany a oddělení stanovená směrnicí 2014/65/EU nebyla oslabena, by tudíž investiční podniky měly zvážit vhodnost uzavírání dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva s profesionálními zákazníky na základě vztahu mezi závazky zákazníka vůči podniku a jeho majetkem, který má být předmětem této dohody. Podnikům by mělo být umožněno uzavírat dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva s profesionálními zákazníky pouze v případě, že prokážou vhodnost takovéto dohody ve vztahu k uvedenému zákazníkovi a informují jej o souvisejících rizicích a taktéž o dopadech této dohody na jeho majetek. Podniky by měly mít zdokumentován postup při použití těchto dohod. Možnost podniků uzavírat s profesionálními zákazníky dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva by neměla ovlivnit potřebu získat předchozí výslovný souhlas zákazníka k použití jeho majetku.

- (7) Prokázání silného spojení mezi zajištěním převáděným na základě dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva a závazkem zákazníka nebrání vhodnému zabezpečení se vůči závazku zákazníka. Investiční podniky tak mohou nadále vyžadovat dostatečné zajištění a tam, kde je to vhodné, tak mohou učinit pomocí dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva. Uvedená povinnost by neměla bránit dodržení požadavků stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012⁽¹⁾ a neměla by znemožňovat vhodné užívání dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva v rámci obchodů s podmíněnými závazky nebo repo obchodů s profesionálními zákazníky.
- (8) Ačkoliv některé obchody zajišťující financování („securities financing transactions“, SFT) mohou vyžadovat převod vlastnického práva k majetku zákazníků, investičním podnikům by v této souvislosti nemělo být umožněno realizovat dohody zakázané v čl. 16 odst. 10 směrnice 2014/65/EU.
- (9) Za účelem zabezpečení odpovídající ochrany zákazníků v souvislosti s obchody zajišťujícími financování by měly investiční podniky přijmout zvláštní opatření, aby zajistily, že dlužník, který si vypůjčuje majetek zákazníka, poskytuje vhodné zajištění, a že podnik sleduje, zda zajištění zůstává vhodným. Povinnost investičního podniku sledovat zajištění by se měla vztahovat na případy, kdy je podnik smluvní stranou obchodu zajišťujícího financování, jakož i případy, kdy vystupuje jako zprostředkovatel při jeho uzavření, nebo případy trojstranné dohody mezi vnějším dlužníkem, zákazníkem a investičním podnikem.
- (10) Zákazníci by měli dát investičnímu podniku předem výslovný souhlas a tento by měl být zaznamenán, aby investiční podnik mohl jasně prokázat, s čím zákazník souhlasil, a aby šlo snáze zjistit stav majetku zákazníka. Nicméně by neměly být stanoveny žádné zákonné požadavky na formu, v níž může být souhlas poskytnut, a za záznam souhlasu by měl být považován jakýkoliv důkaz přípustný ve vnitrostátním právu. Zákazník může dát svůj souhlas jednou na začátku obchodního vztahu, pokud je dostatečně zřejmé, že souhlasil s použitím svých cenných papírů. V případě, že investiční podnik na základě pokynu zákazníka půjčuje finanční nástroje a tento pokyn představuje souhlas zákazníka s uzavřením transakce, měl by k tomu investiční podnik disponovat důkazy.
- (11) Pro udržení vysoké úrovně ochrany investorů by měly investiční podniky, které ukládají finanční nástroje držené jménem svých zákazníků na účet nebo účty u třetí strany, postupovat s veškerou náležitou odbornou péčí a pečlivostí při výběru, určení a pravidelném posuzování třetí strany, jakož i dohod o správě a úschově těchto finančních nástrojů. Aby bylo zajištěno, že finanční nástroje jsou po celou dobu předmětem náležité péče a ochrany, měly by investiční podniky v rámci vykonávání náležité péče vzít v úvahu také odbornou zdatnost a pověst na trhu ostatních třetích stran, na které by mohla původní třetí strana, u níž by mohly podniky uložit finanční nástroje, přenést funkce týkající se správy a úschovy finančních nástrojů.
- (12) Pokud investiční podniky umístí peněžní prostředky zákazníka u třetí strany, měly by postupovat s veškerou náležitou odbornou péčí a pečlivostí při výběru, určení a pravidelném posuzování třetí strany, jakož i dohod o správě a úschově peněžních prostředků zákazníka, a měly by zvážit potřebu diverzifikace a snižování rizik,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

a kde je to vhodné, učinit tak umístěním peněžních prostředků zákazníka u více než jedné třetí strany za účelem ochrany práv zákazníka a minimalizace rizika ztráty či zneužití. Investiční podniky by neměly obcházet svou povinnost vzít v úvahu diverzifikaci tím, že budou požadovat, aby se zákazníci vzdali ochrany. Požadavek na diverzifikaci by se měl použít na peněžní prostředky zákazníků uložené v souladu s článkem 4 této směrnice. Požadavky na diverzifikaci by se neměly použít na peněžní prostředky zákazníků umístěné u třetí strany pouze za účelem provedení nějaké transakce pro zákazníka. V případě, že investiční podnik převedl peněžní prostředky zákazníka na transakční účet za účelem provedení konkrétní transakce pro zákazníka, takovéto peněžní prostředky by tudíž neměly podléhat požadavku na diverzifikaci, například pokud podnik převedl peněžní prostředky ústřední protistraně nebo do obchodního systému za účelem uposlechnutí výzvy k poskytnutí marže.

- (13) Aby se zajistilo, že jsou peněžní prostředky zákazníka dostatečně chráněny, jak to požaduje čl. 16 odst. 9 směrnice 2014/65/EU, je třeba stanovit zvláštní omezení týkající se procentního podílu peněžních prostředků zákazníka, které mohou být uloženy u vnitroskupinové úvěrové instituce. To by mělo výrazně snížit možnost případných konfliktů s požadavky vykonávání náležité péče a řešit riziko náказы spjaté s uložením veškerých peněžních prostředků zákazníka u úvěrové instituce ve stejné skupině jako investiční podnik. Za určitých okolností může být přiměřené a vhodné, aby investiční podnik po řádném zvážení uložil peněžní prostředky zákazníka u subjektů v rámci své vlastní skupiny, vnitrostátní orgány by však měly pečlivě sledovat důvody pro neprovedení diverzifikace peněžních prostředků zákazníka mimo skupinu investičního podniku, aby se zabránilo vytváření mezer v pravidlech v případech, kde platí obecné vnitroskupinové omezení.
- (14) Za účelem ochrany finančních nástrojů a peněžních prostředků zákazníka před přivlastněním třetími stranami usilujícími o vymožení dluhů nebo poplatků, jež nejsou dluhy či poplatky zákazníka, by se měly investiční podniky být schopny dohodnout na zajišťovacím právu, zástavních právech nebo právech na započtení týkající se majetku zákazníka pouze v případech, kde je to vyžadováno právními předpisy třetí země. Zákazníkům by měly být poskytnuty dostatečné informace s cílem upozornit je na rizika, kterým by v takových případech čelili.
- (15) Aby se od rané fáze zamezilo a snížilo možné riziko nedodržení pravidel ochrany investorů, měly by investiční podniky, které vytváří a distribuují finanční nástroje, dodržovat požadavky na řízení produktů. Investiční podniky, které vytvářejí, vyvíjejí, vydávají a/nebo navrhuje finanční nástroje, by měly být pro účely požadavků na řízení produktů považovány za tvůrce, a to včetně případů, kdy poskytují poradenství korporátním emitentům při zavádění nových finančních nástrojů, zatímco investiční podniky, které nabízejí či prodávají finanční nástroje a služby zákazníkům, by měly být považovány za distributory.
- (16) Subjekty, které nepodléhají požadavkům směrnice 2014/65/EU, ale které mohou být oprávněny k provádění investičních služeb podle dané směrnice, by měly také dodržovat, pokud jde o tyto služby, požadavky na řízení produktů stanovené danou směrnicí.
- (17) Pokud se investiční podnik, který vytváří, vyvíjí, vydává nebo navrhuje finanční nástroje, podílí také na distribuci těchto produktů, měla by se na něj vztahovat pravidla pro řízení produktů platná pro tvůrce i pro distributory. Ačkoliv není nutné opakovat posouzení cílového trhu a vypracování distribuční strategie, podniky by měly zajistit, že jediné posouzení cílového trhu a vypracování distribuční strategie jsou dostatečně podrobné, aby splnily příslušné povinnosti jak tvůrců, tak distributorů v této oblasti.
- (18) S ohledem na požadavky stanovené směrnicí 2014/65/EU a v zájmu ochrany investorů by se měla pravidla řízení produktů vztahovat na veškeré produkty prodávané na primárním a sekundárním trhu bez ohledu na typ produktu nebo poskytované služby a na požadavky platné v místě prodeje. Nicméně, tato pravidla mohou být uplatňována přiměřeným způsobem v závislosti na složitosti produktu a na tom, do jaké míry je možné získat veřejně dostupné informace, s přihlédnutím k povaze nástroje, investiční služby a cílového trhu. Přiměřenost znamená, že tato pravidla mohou být relativně jednoduchá pro určité jednoduché produkty, které jsou distribuovány pouze na základě pokynů zákazníků k provedení transakce, pokud by tyto produkty byly slučitelné s potřebami a vlastnostmi masového retailového trhu.
- (19) Úroveň strukturovanosti cílového trhu a kritéria používaná k definování cílového trhu a stanovení vhodné distribuční strategie by měly být relevantní pro daný produkt a měly by umožnit posouzení toho, kteří zákazníci patří do cílového trhu, například aby přispěly k průběžnému přezkumu po uvedení finančního nástroje na trh.

V případě jednodušších, běžnějších produktů může být cílový trh určen méně podrobně, zatímco v případě složitějších produktů, jako jsou nástroje umožňující rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, nebo méně běžných produktů by měl být cílový trh určen podrobněji.

- (20) Pro zajištění efektivního fungování povinností v oblasti řízení produktů by měli distributoři pravidelně poskytovat tvůrcům informace o své zkušenosti s danými produkty. Distributoři by neměli mít povinnost hlásit tvůrcům každý prodej, ale měli by poskytovat údaje, které jsou pro tvůrce nezbytné k tomu, aby mohli produkt přezkoumat a ověřit, zda je stále v souladu s potřebami, vlastnostmi a cíli tvůrcem určeného cílového trhu. Relevantní informace by mohly zahrnovat údaje o výši prodeje mimo cílový trh tvůrce, souhrnné informace o typech zákazníků, shrnutí obdržených stížností nebo údaje získané dotazováním vzorku zákazníků podle zadání tvůrce.
- (21) Aby byla posílena ochrana investorů a aby byli zákazníci lépe obeznámeni s kvalitou služby, která je jim poskytována, směrnice 2014/65/EU dále omezila možnost podniků přijímat nebo platit pobídky. Pro tyto účely by měly být stanoveny podrobné podmínky pro přijímání nebo platbu pobídek. Zejména podmínku stanoví, že pobídky by měly zvýšit kvalitu služby zákazníkovi, je třeba dále upřesnit a upravit. Za tímto účelem, a za určitých dalších podmínek, by měl být vytvořen demonstrativní výčet situací, které jsou považovány za relevantní pro podmínku, že pobídky zvyšují kvalitu služby poskytované příslušnému zákazníkovi.
- (22) Poplatek, provize či nepeněžní výhoda by měly být placeny nebo přijímány, pouze pokud jsou odůvodněny poskytnutím dodatečné služby nebo služby na vyšší úrovni příslušnému zákazníkovi. Tyto služby mohou zahrnovat poskytování investičního poradenství a přístupu k širokému spektru vhodných finančních nástrojů včetně vhodného počtu nástrojů poskytovaných třetími stranami nebo poskytování jiného než nezávislého poradenství v kombinaci s nabídkou vyhodnocení prováděného minimálně jednou ročně, zda jsou finanční nástroje, do kterých zákazník investoval, stále vhodné, nebo s jinou průběžně poskytovanou službou, která bude pro zákazníka hodnotná. V oblasti jiných než poradenských služeb by se také mohlo jednat o případy, kdy investiční podniky poskytnou za konkurenceschopnou cenu přístup k širokému spektru finančních nástrojů, které by mohly vyhovět potřebám zákazníka, včetně vhodného počtu nástrojů poskytovaných třetími stranami, které nemají úzké vazby na investiční podnik, spolu s poskytnutím například nástrojů s přidanou hodnotou, jako jsou objektivní informační nástroje, které pomáhají příslušnému zákazníkovi v přijímání investičních rozhodnutí nebo mu umožní sledovat, modelovat a upravovat spektrum finančních nástrojů, do kterých investoval. Hodnota výše uvedených způsobů zvýšení kvality, jež investiční podnik nabízí zákazníkům, kterým je příslušná služba poskytována, musí být úměrná pobídkám, které daný investiční podnik přijímá.
- (23) Jakmile investiční podniky splní kritérium zvýšení kvality, měly by tuto zvýšenou úroveň kvality udržovat, což však neznamená, že by musely kvalitu služeb v průběhu času neustále zlepšovat.
- (24) Blíže specifikovány by také měly být povinnosti investičních podniků předat zákazníkům veškeré poplatky, provize či peněžní výhody, které přijaly od třetích stran v souvislosti s poskytováním nezávislého investičního poradenství nebo služby správy portfolia. Ačkoliv by podniky měly předat pobídky co nejdříve, neměla by být stanovena konkrétní časová lhůta, protože platby třetích stran mohou být investičním podnikem přijaty v různé době a pro několik zákazníků najednou.
- (25) Aby bylo zajištěno, že zákazníci získají ucelený přehled o relevantních informacích ve vztahu k poskytovaným službám, měly by investiční podniky informovat zákazníky o poplatcích, provizích nebo peněžních výhodách, které na ně byly převedeny.
- (26) Investiční podniky poskytující jak služby provádění transakcí, tak služby investičního výzkumu, by je měly oceňovat a poskytovat odděleně s cílem umožnit investičním podnikům usazeným v Unii dodržovat požadavek stanovený v čl. 24 odst. 7 a 8 směrnice 2014/65/EU, dle kterého investiční podnik nepřijme a neponechá si poplatky, provize ani jiné peněžní či nepeněžní výhody hrazené či poskytnuté třetí stranou nebo osobou jednající jménem třetí strany, pokud jde o poskytování dané služby zákazníkům.
- (27) V zájmu zajištění právní jistoty, co se týče používání nových pravidel pro přijímání nebo platbu pobídek, především s ohledem na investiční podniky poskytující nezávislé investiční poradenství nebo služby správy portfolia, by mělo být poskytnuto bližší vysvětlení otázky platby či přijímání služeb výzkumu. Je třeba zajistit dodržování určitých základních podmínek zejména v případech, kde výzkum není placen přímo investičním podnikem z jeho vlastních zdrojů, ale z plateb ze zvláštního platebního účtu pro výzkum. Platební účet pro výzkum by měl být financován pouze ze zvláštního poplatku za výzkum vybíraného od zákazníka, který by měl

být založen pouze na rozpočtu na výzkum stanoveném investičním podnikem a který by neměl být vázán na objem a/nebo hodnotu transakcí provedených jménem zákazníků. Jakákoli provozní opatření týkající se vybírání poplatku za výzkum od zákazníka by měla být plně v souladu s těmito podmínkami. Při použití takových opatření by investiční podnik měl zajistit, aby náklady na výzkum financovaný z poplatků zákazníka nebyly vázány na objem nebo hodnotu jiných služeb či výhod nebo aby nebyly použity na jiné účely, například jako poplatky za provedení.

- (28) Aby se zajistilo, že správci portfolia a nezávislí investiční poradci budou náležitě sledovat částky vyplacené za výzkum a že náklady na výzkum budou vznikat v nejlepším zájmu zákazníka, je třeba specifikovat podrobné požadavky na řízení, pokud jde o výdaje na výzkum. Investiční podniky by si měly zachovat dostatečnou kontrolu nad celkovými výdaji na výzkum, výběrem poplatků za výzkum od zákazníka a stanovením plateb. Výzkum je v této souvislosti třeba chápat tak, že zahrnuje materiál nebo služby výzkumu, které se týkají jednoho nebo více finančních nástrojů nebo jiného aktiva nebo emitentů či potenciálních emitentů finančních nástrojů nebo které natolik úzce souvisí s určitým odvětvím či trhem, že pomáhají utvářet náhledy na finanční nástroje, aktiva nebo emitenty v rámci daného sektoru. Tento typ materiálu nebo služeb explicitně či implicitně doporučuje nebo navrhuje investiční strategii a poskytuje odůvodněné stanovisko týkající se současné nebo budoucí hodnoty či ceny těchto nástrojů či aktiv nebo jinak zahrnuje analýzy a originální náhledy a dochází k závěrům na základě nových či existujících informací, které by mohly být použity k doplnění informací při tvorbě investiční strategie, byly by relevantní a mohly by mít přidanou hodnotu pro rozhodnutí investičního podniku činěná jménem zákazníka, kterému je tento výzkum účtován.
- (29) Pro bližší upřesnění, pokud jde o omezení při přijímání pobídek investičními podniky ve vztahu k nezávislému investičnímu poradenství či správě portfolia a o použití pravidel pro výzkum, je rovněž vhodné uvést, jakým způsobem může být uplatněna výjimka pro drobné nepeněžní výhody v souvislosti s určitými jinými typy informací nebo materiály získanými od třetích stran. Zejména písemný materiál vytvořený třetí stranou, jehož vytvoření je zadáno a placeno korporátním emitentem nebo potenciálním emitentem s cílem podpořit vydání nového produktu této společnosti nebo kde je třetí strana smluvně zavázána a placena emitentem za průběžné vytváření takového materiálu, by měl být považován za přijatelný jako drobná nepeněžní výhoda za podmínky zveřejnění a otevřené dostupnosti daného materiálu. Dále může být i nepodstatný materiál nebo služby sestávající například z krátkodobého komentáře trhu týkajícího se nejnovějších ekonomických statistik či výsledků společnosti nebo informací o připravovaných zveřejněních či událostech, který je poskytovaný třetí stranou a obsahuje pouze stručné shrnutí vlastního stanoviska třetí strany k těmto informacím, které není odůvodněné ani nezahrnuje věcnou analýzu, kde je například pouze zopakováno stanovisko založené na existujícím doporučení nebo věcném výzkumném materiálu či službách, považován za informaci týkající se finančního nástroje nebo investiční služby takového rozsahu a takové povahy, že představuje přijatelnou drobnou nepeněžní výhodu.
- (30) Především jakákoli nepeněžní výhoda, kde třetí strana přiděluje investičnímu podniku cenné zdroje, by neměla být považována za drobnou a je třeba ji považovat za narušení schopnosti investičního podniku jednat v nejlepším zájmu svého zákazníka.
- (31) Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie, zejména pokud jde o právo na ochranu osobních údajů, svobodu podnikání, právo na ochranu spotřebitele, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces a musí být uplatňována v souladu s těmito právy a zásadami.
- (32) O technické poradenství ve věci pravidel stanovených touto směrnicí byl požádán Evropský orgán pro cenné papíry a trhy zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽¹⁾.
- (33) Aby se mohly příslušné orgány a investiční podniky přizpůsobit novým požadavkům stanoveným touto směrnicí tak, aby mohly být účinně a účelně uplatňovány, měla by být data provedení a zahájení použitelnosti této směrnice sladěna s lhůtou pro provedení a dnem použitelnosti směrnice 2014/65/EU.
- (34) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

Oblast působnosti a definice

1. Tato směrnice se vztahuje na investiční podniky, na správcovské společnosti podle čl. 6 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽¹⁾ a na správce alternativních investičních fondů podle čl. 6 odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ⁽²⁾.
2. Pro účely kapitol II, III a IV této směrnice zahrnují odkazy na investiční podniky a finanční nástroje úvěrové instituce a strukturované vklady ve vztahu ke všem požadavkům uvedeným v čl. 1 odst. 3 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.
3. „Obchodem zajišťujícím financování“ se rozumí obchody ve smyslu definice v čl. 3 bodu 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2365 ⁽³⁾ o transparentnosti obchodů zajišťujících financování a opětovného použití.
4. „Způsobilým fondem peněžního trhu“ se rozumí podnik kolektivního investování povolený podle směrnice 2009/65/ES nebo podnik, který podléhá dohledu, případně který má povolení vydané některým orgánem v souladu s vnitrostátní právní úpravou povolujícího členského státu a který vyhovuje všem těmto podmínkám:
 - a) jeho primárním investičním cílem musí být uchování čisté hodnoty aktiv ve jmenovité hodnotě (bez výnosů) nebo ve výši původní investice investora plus výnosy;
 - b) s cílem dosáhnout tohoto primárního investičního cíle musí investovat výlučně do vysoce kvalitních nástrojů peněžního trhu se splatností či zbytkovou splatností nepřesahující 397 dnů nebo s pravidelně upravovaným výnosem konzistentně s touto splatností a s váženou průměrnou splatností 60 dnů. Tohoto cíle může dosáhnout rovněž doplňkovým investováním do vkladů u úvěrových institucí;
 - c) musí zajistit likviditu vypořádáním v tentýž nebo následující den.

Pro účely písmena b) se nástroj peněžního trhu považuje za vysoce kvalitní, jestliže správcovská/investiční společnost provede vlastní zdokumentované posouzení úvěrové kvality nástrojů peněžního trhu, které jí umožní považovat nástroj peněžního trhu za vysoce kvalitní. Jestliže jedna nebo více ratingových agentur zaregistrovaných u Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy, který nad nimi vykonává dozor, poskytly rating tohoto nástroje, mělo by v interním posouzení správcovské/investiční společnosti být zohledněno mimo jiné i toto úvěrové hodnocení.

KAPITOLA II

OCHRANA FINANČNÍCH NÁSTROJŮ A PROSTŘEDKŮ ZÁKAZNÍKŮ

Článek 2

Ochrana finančních nástrojů a prostředků zákazníků

1. Členské státy od investičních podniků vyžadují, aby splnily tyto požadavky:
 - a) musí vést záznamy a účty, které jim umožní kdykoli a bezodkladně odlišit majetek držený pro jednoho zákazníka od majetku drženého pro ostatní zákazníky i od svého vlastního majetku;
 - b) musí vést své záznamy a účty tak, aby byla zajištěna jejich přesnost a zejména jejich souvztažnost k finančním nástrojům a finančním prostředkům drženým pro zákazníky a aby mohly být použity jako auditní stopa;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2365 ze dne 25. listopadu 2015 o transparentnosti obchodů zajišťujících financování a opětovného použití a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 1).

- c) musí pravidelně provádět sesouhlasení svých vnitřních účtů a záznamů s účty a záznamy třetích stran, u nichž mají majetek svých zákazníků uložen;
- d) musí podniknout potřebné kroky k zajištění toho, že finanční nástroje zákazníků uložené podle článku 3 u třetí strany jsou identifikovatelné odděleně od finančních nástrojů náležících investičnímu podniku a od finančních nástrojů náležících této třetí straně pomocí odlišných názvů účtů v účetních knihách třetí strany nebo pomocí jiných rovnocenných opatření, která zajišťují stejnou úroveň ochrany;
- e) musí podniknout potřebné kroky k zajištění toho, že prostředky zákazníků uložené podle článku 4 v centrální bance, úvěrové instituci nebo bance povolené ve třetí zemi nebo u způsobilého fondu peněžního trhu jsou vedeny na účtu či účtech identifikovatelných odděleně od účtů, na nichž jsou vedeny prostředky patřící investičnímu podniku;
- f) musí zavést odpovídající organizační opatření k minimalizaci rizika ztráty či znehodnocení majetku zákazníků nebo práv k tomuto majetku v důsledku zneužití majetku, podvodu, nekvalitní správy, nedostatečné evidence či nedbalosti.

2. Jestliže z důvodů platných právních předpisů, včetně zejména právní úpravy týkající se majetku či platební neschopnosti, nejsou investiční podniky s to dodržet odstavec 1 tohoto článku co do ochrany práv zákazníků k uspokojení požadavků čl. 16 odst. 8 a 9 směrnice 2014/65/EU, vyžadují členské státy, aby investiční podniky zavedly režimy k zajištění ochrany majetku zákazníků v zájmu dodržení cílů odstavce 1 tohoto článku.

3. Jestliže příslušné právní předpisy jurisdikce, v níž se nacházejí finanční prostředky nebo finanční nástroje zákazníků, nedovolují investičnímu podniku, aby vyhověl ustanovením odst. 1 písm. d) nebo e), členské státy stanoví takové požadavky, jež budou mít z hlediska ochrany práv zákazníků stejný účinek.

Při uplatnění takovýchto rovnocenných požadavků podle čl. 2 odst. 1 písm. d) nebo e) členské státy zajistí, aby investiční podniky informovaly své zákazníky, že v těchto případech se na ně nevztahují ustanovení uvedená ve směrnici 2014/65/EU a v této směrnici.

4. Členské státy zajistí, aby nebyla povolena zajišťovací práva, zástavní práva ani práva zápočtu proti finančním nástrojům nebo prostředkům zákazníka, jež by třetí straně umožňovala nakládat s finančními nástroji nebo prostředky zákazníka za účelem vymožení dluhů, které se netýkají zákazníka nebo poskytování služeb zákazníkovi, s výjimkou případu, kdy je to požadováno podle platného zákona v právním řádu třetí země, v níž se zákazníkovo prostředky nebo finanční nástroje nacházejí.

Pokud je investiční podnik povinen uzavřít smlouvy, které zakládají takováto zajišťovací práva, zástavní práva nebo práva na započtení, členské státy vyžadují, aby investiční podniky sdělily zákazníkům tuto informaci a uvedly rizika spojená s těmito ujednáními.

Jestliže investiční podnik udělí zajišťovací práva, zástavní práva nebo práva na započtení proti finančním nástrojům nebo prostředkům zákazníka nebo jestliže byl investiční podnik informován, že tato práva byla udělena, musí být zaznamenána v zákaznickových smlouvách a v účetnictví podniku, aby bylo zřejmé vlastnické právo k majetku zákazníka, například při insolvenční.

5. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky neprodleně poskytovaly informace o finančních nástrojích a prostředcích zákazníků následujícím subjektům: příslušným orgánům, jmenovaným insolvenčním správcům a subjektům odpovědným za správu institucí v selhání. Poskytované informace obsahují:

- a) související interní účetnictví a záznamy, které bezprostředně ukazují zůstatky finančních nástrojů a prostředků spravovaných pro jednotlivé zákazníky;
- b) pokud zákazníkovo finanční prostředky drží investiční podniky podle článku 4, údaje o účtech, na nichž jsou zákazníkovo finanční prostředky uloženy, a o příslušných smlouvách s těmito podniky;
- c) pokud finanční nástroje drží investiční podniky podle článku 3, údaje o účtech vedených u třetích stran a o příslušných smlouvách s těmito třetími stranami, jakož i údaje o příslušných smlouvách s těmito investičními podniky;
- d) údaje o třetích stranách vykonávajících jakékoli související (externě zajištěné) úkoly a údaje o všech externě zajištěných úkolech;
- e) hlavní osoby podniku zapojené do souvisejících procesů, včetně osob odpovědných za dozor nad požadavky podniku v souvislosti s ochranou majetku zákazníků a
- f) smlouvy podstatné pro určení vlastnického práva zákazníka k majetku.

Článek 3

Ukládání finančních nástrojů zákazníků

1. Členské státy umožní investičním podnikům ukládat finanční nástroje, které podniky drží jménem svých zákazníků, na účet či účty u třetí strany s podmínkou, že při výběru, určení a pravidelném posuzování třetí strany a dohod o držení a úschově těchto finančních nástrojů budou postupovat s veškerou náležitou odbornou péčí a pečlivostí.

Členské státy vyžadují od investičních podniků zejména to, aby vzaly v úvahu odbornou zdatnost třetí strany a její pověst na trhu, jakož i případné právní požadavky spojené s držením těchto finančních nástrojů, jež by se mohly negativně dotknout práv zákazníků.

2. Jestliže investiční podnik navrhne, aby byly zákaznickovy finanční nástroje uloženy u třetí strany, členské státy zajistí, aby tento investiční podnik ukládal finanční nástroje pouze u třetí strany v jurisdikci, kde úschova finančních nástrojů na účet jiné osoby podléhá zvláštní regulaci a dohledu, a aby třetí strana podléhala této zvláštní regulaci a dohledu.

3. Členské státy zajistí, že investiční podniky neuloží finanční nástroje, které drží jménem zákazníků, u třetí strany ve třetí zemi, která nereguluje držení a úschovu finančních nástrojů na účet jiné osoby, pokud není splněna některá z těchto podmínek:

- a) charakter finančních nástrojů nebo investičních služeb spojených s těmito nástroji vyžaduje, aby byly uloženy u třetí strany v dané třetí zemi;
- b) pokud jsou finanční nástroje drženy jménem profesionálního zákazníka, tento zákazník písemně požádá podnik, aby je uložil u třetí strany v dané třetí zemi.

4. Členské státy zajistí, aby požadavky podle odstavce 2 a 3 platily také v případě, že třetí strana přeneše některou ze svých funkcí souvisejících s držením a úschovou finančních nástrojů na jinou třetí stranu.

Článek 4

Ukládání prostředků zákazníků

1. Členské státy vyžadují od investičních podniků, aby po přijetí prostředků zákazníků bezodkladně umístily tyto prostředky na jeden či více účtů zřízených u některé z těchto organizací:

- a) centrální banky;
- b) úvěrové instituce povolené v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾;
- c) banky povolené ve třetí zemi;
- d) způsobilého fondu peněžního trhu.

První pododstavec neplatí pro úvěrovou instituci povolenou podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU, pokud se jedná o vklady ve smyslu uvedené směrnice, které má tato instituce v držení.

2. Pokud investiční podniky neukládají prostředky zákazníků u centrální banky, členské státy vyžadují, aby při výběru, určení a pravidelném posuzování úvěrové instituce, banky nebo fondu peněžního trhu, v nichž jsou prostředky zákazníků umístěny, jakož i dohod o držení těchto prostředků postupovaly s veškerou náležitou odbornou péčí a pečlivostí a zvažovaly v rámci náležité odborné péče případnou nutnost diverzifikace těchto prostředků.

Členské státy zejména zajistí, aby investiční podniky s cílem zajistit ochranu práv zákazníků vzaly v úvahu odbornou zdatnost takových institucí nebo fondů peněžního trhu a jejich pověst na trhu, jakož i případné právní či regulativní požadavky či tržní zvyklosti spojené s držením finančních prostředků zákazníků, jež by se mohly negativně dotknout práv zákazníků.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

Členské státy vyžadují, aby investiční podniky zajistily, že zákazníci dají výslovný souhlas s umístěním svých prostředků do způsobilého fondu peněžního trhu. Aby bylo zajištěno, že toto právo souhlasu bude účinně vykonáváno, musí investiční podniky informovat zákazníky, že prostředky umístěné ve způsobilém fondu peněžního trhu nebudou drženy podle požadavků na úschovu prostředků zákazníka stanovených v této směrnici.

3. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky, pokud ukládají prostředky zákazníka u úvěrové instituce, banky nebo fondu peněžního trhu ze stejné skupiny jako investiční podnik, omezily prostředky, jež ukládají u jakéhokoli takového subjektu v rámci skupiny nebo u několika takových subjektů v rámci skupiny, na maximálně 20 % všech těchto prostředků.

Investiční podnik nemusí tuto hranici dodržet, pokud prokáže, že s ohledem na charakter, rozsah a složitost svého podnikání a také s ohledem na bezpečnost, kterou nabízejí třetí strany uvedené v předchozím pododstavci, a v každém případě s ohledem na malý zůstatek prostředků zákazníka, které investiční podnik drží, není dodržení požadavku podle předchozího odstavce přiměřené. Investiční podniky pravidelně revidují hodnocení prováděné v souladu s tímto pododstavcem a informují příslušný vnitrostátní orgán o svém původním i revidovaném hodnocení.

Článek 5

Použití finančních nástrojů zákazníků

1. Členské státy nepovolí, aby investiční podniky uzavíraly dohody o obchodech zajišťujících financování ve vztahu k finančním nástrojům, které drží jménem zákazníka, nebo aby s takovými finančními nástroji disponovaly na vlastní účet nebo na účet jiné osoby či zákazníka podniku, pokud nejsou splněny obě tyto podmínky:

- a) zákazník poskytl předem výslovný souhlas s použitím nástrojů za přesně stanovených podmínek a tento svůj souhlas písemně stvrdil svým podpisem nebo jiným rovnocenným způsobem a
- b) použití finančních nástrojů daného zákazníka je omezeno přesně stanovenými podmínkami, s nimiž zákazník souhlasil.

2. Členské státy nepovolí, aby investiční podniky uzavíraly dohody o obchodech zajišťujících financování ve vztahu k finančním nástrojům, které drží jménem zákazníka na souhrnném účtu vedeném třetí stranou, nebo aby s finančními nástroji drženy na takovém účtu disponovaly jinak na vlastní účet nebo na účet jiné osoby, pokud kromě podmínek uvedených v odstavci 1 není splněna nejméně jedna z těchto podmínek:

- a) každý zákazník, jehož finanční nástroje jsou drženy společně na souhrnném účtu, musel vyslovit svůj předběžný výslovný souhlas v souladu s odst. 1 písm. a);
- b) investiční podnik musí mít systémy a kontrolní mechanismy, které zajišťují, že takto mohou být použity jen finanční nástroje patřící zákazníkům, kteří vyslovili svůj předběžný výslovný souhlas v souladu s odst. 1 písm. a).

Záznamy investičního podniku obsahují údaje o zákazníkovi, na jehož pokyn byly finanční nástroje použity, a o počtu použitých finančních nástrojů patřících každému jednotlivému zákazníkovi, který dal svůj souhlas, aby bylo možné správně rozdělit případnou ztrátu.

3. Členské státy zajistí, aby investiční podniky učinily vhodná opatření zabraňující neoprávněnému užití finančních nástrojů zákazníka na jejich vlastní účet nebo na účet jakékoli jiné osoby, a to například:

- a) uzavřením smluv se zákazníky o opatřeních, jež investiční podniky mají učinit, pokud zákazník nebude mít na svém účtu dostatečnou rezervu k datu vypořádání, jako je výpůjčka odpovídajících cenných papírů jménem zákazníka nebo zrušení pozice;
- b) tak, že investiční podnik bude pečlivě sledovat svou předpokládanou schopnost dostát závazkům k datu vypořádání a v případě, že to nebude možné, provede nápravná opatření, a
- c) pečlivým sledováním nedodaných cenných papírů k datu vypořádání či po něm a neprodleným vyžadováním jejich dodání.

4. Členské státy zajistí, aby investiční podniky přijaly pro všechny zákazníky zvláštní opatření zajišťující, že vypůjčitel finančních nástrojů zákazníka poskytne přiměřené zajištění a že podnik bude sledovat trvalou přiměřenost tohoto zajištění a učiní nezbytné kroky, aby byla udržena rovnováha s hodnotou nástrojů zákazníka.

5. Členské státy zajistí, aby investiční podniky neuzavíraly ujednání, která jsou zakázána podle čl. 16 odst. 10 směrnice 2014/65/EU.

Článek 6

Neoprávněné užití dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva

1. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky řádně a prokazatelně zvažovaly užití dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva v rámci vztahu mezi závazky zákazníka vůči podniku a jeho majetkem, na něž podnik tyto dohody uplatňuje.
2. Při zvažování a dokladování oprávněnosti užití dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva berou investiční podniky v úvahu všechny následující faktory:
 - a) zda není souvislost mezi závazky zákazníka vůči podniku a využitím dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva jen velmi slabá, včetně toho, zda pravděpodobnost závazku zákazníka vůči podniku je malá či zanedbatelná;
 - b) zda výše finančních prostředků či nástrojů zákazníka, které podléhají dohodám o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, vysoce nepřekračuje zákaznickovy závazky nebo zda není dokonce neomezená, pokud zákazník vůči podniku vůbec nějaký závazek má, a
 - c) zda dohodám o finančním zajištění s převedením vlastnického práva podléhají všechny finanční nástroje nebo prostředky zákazníků bez ohledu na to, jaké závazky jednotliví zákazníci vůči podniku mají.
3. Při využití dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva zdůrazní investiční podniky profesionálním zákazníkům a způsobilým protistranám rizika každé takovéto dohody a její následky pro finanční nástroje a prostředky zákazníka.

Článek 7

Systemy správy a řízení v oblasti ochrany majetku zákazníků

Členské státy zajistí, aby investiční podniky jmenovaly jednoho úředníka s dostatečnými znalostmi a pravomocemi, který bude odpovědný konkrétně za záležitosti týkající se dodržování povinností podniků v oblasti ochrany finančních nástrojů a prostředků zákazníků.

Členské státy umožní investičním podnikům rozhodnout, zda se má tento jmenovaný úředník věnovat pouze uvedenému úkolu, nebo zda může své povinnosti vykonávat efektivně i při výkonu jiných povinností, přičemž zajistí dodržování této směrnice v celém rozsahu.

Článek 8

Zprávy externích auditorů

Členské státy vyžadují, aby investiční podniky zajistily, že jejich externí auditoři nejméně jednou ročně podají příslušnému orgánu domovského členského státu podniku zprávu o přiměřenosti opatření přijatých podnikem podle čl. 16 odst. 8, 9 a 10 směrnice 2014/65/EU a této kapitoly.

KAPITOLA III

POŽADAVKY NA ŘÍZENÍ PRODUKTŮ

Článek 9

Povinnosti investičních podniků vytvářejících finanční nástroje v oblasti řízení produktů

1. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky při tvorbě finančních nástrojů, což zahrnuje vytváření, vývoj, vydávání a/nebo navrhování finančních nástrojů, dodržovaly tento článek.

Členské státy vyžadují, aby investiční podniky vytvářející finanční nástroje dodržovaly vhodným a přiměřeným způsobem příslušné požadavky uvedené v odstavcích 2 až 15, a zohledňovaly přitom charakter finančního nástroje, investiční službu a cílový trh produktu.

2. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky zřídily, zavedly a udržovaly takové postupy a opatření, které zajistí, aby vytváření finančních nástrojů splňovalo požadavky na řádné řízení střetu zájmů, včetně odměňování. Investiční podniky vytvářející finanční nástroje zejména zajistí, aby návrh finančního nástroje včetně jeho vlastností neměl negativní dopad na koncové zákazníky a nevedl k problémům s integritou trhu tím, že by podniku umožňoval snížit a/ nebo vyloučit svá vlastní rizika nebo expozici spojenou s podkladovými aktivy produktu, pokud investiční podnik již tato podkladová aktiva drží na vlastní účet.

3. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky analyzovaly potenciální střety zájmů vždy, když vytvářejí finanční nástroj. Podniky zejména posuzují, zda finanční nástroj nevytváří situaci, která by mohla mít negativní dopad na koncové zákazníky, jestliže zákazníci zaujmou:

a) expozici opačnou pozici, kterou původně držel podnik samotný, nebo

b) expozici opačnou pozici, kterou chce podnik držet po prodeji produktu.

4. Členské státy zajistí, aby investiční podniky, než se rozhodnou přikročit k uvedení produktu na trh, zvážily, zda finanční nástroj nemůže představovat hrozbu pro řádné fungování nebo stabilitu finančních trhů.

5. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky zajistily, že příslušní pracovníci zapojení do vytváření finančních nástrojů budou mít odborné znalosti potřebné pro pochopení charakteristik a rizik finančních nástrojů, které mají v úmyslu vytvářet.

6. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky zajistily, že vedoucí orgán má efektivní kontrolu nad procesem řízení produktů v podniku. Investiční podniky zajistí, aby zprávy o dodržování předpisů určené pro vedoucí orgán systematicky obsahovaly informace o finančních nástrojích, které podnik vytváří, včetně informací o distribuční strategii. Investiční podniky tyto zprávy na požádání poskytnou příslušnému orgánu.

7. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky zajistily, že útvar zajišťování shody s předpisy sleduje vývoj a pravidelně kontroluje systémy řízení produktů, aby tak bylo možné odhalit případné riziko, že podnik nesplní povinnosti stanovené v tomto článku.

8. Pokud investiční podniky spolupracují na vytváření, vývoji, vydávání a/nebo navrhování produktu s jinými subjekty, a to včetně subjektů, které nejsou povoleny a dozorovány podle směrnice 2014/65/EU, nebo s podniky z třetích zemí, členské státy vyžadují, aby tyto podniky písemnou smlouvou stanovily své vzájemné povinnosti.

9. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky dostatečně podrobně určily potenciální cílový trh pro každý finanční nástroj a upřesnily typ nebo typy zákazníků, s jejichž potřebami, charakteristikami a cíli je daný finanční nástroj slučitelný. V rámci tohoto procesu podnik určí všechny skupiny zákazníků, s jejichž potřebami, charakteristikami a cíli daný finanční nástroj slučitelný není. Pokud na vytváření finančního nástroje spolupracuje více investičních podniků, postačí určit pouze jeden cílový trh.

Investiční podniky vytvářející finanční nástroje, které se distribuují prostřednictvím jiných investičních podniků, stanoví, s jakými potřebami a charakteristikami zákazníků je daný produkt slučitelný, na základě svých teoretických znalostí a minulých zkušeností s tímto finančním nástrojem nebo s podobnými finančními nástroji a na základě znalostí finančních trhů a potřeb, charakteristik a cílů potenciálních konečných zákazníků.

10. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky prováděly u svých finančních nástrojů analýzu scénářů, v níž posoudí, jaká rizika špatných výsledků pro koncové zákazníky s sebou produkt nese a za jakých okolností mohou takové výsledky nastat. Investiční podniky posuzují finanční nástroj za nepříznivých podmínek včetně toho, co se stane, když například:

a) zhorší se tržní prostředí;

b) tvůrce nebo třetí strana zapojená do vytváření a/nebo fungování finančního nástroje se dostane do finančních potíží nebo když se projeví jiné riziko protistrany;

- c) finanční nástroj nebude komerčně životaschopný nebo
- d) poptávka po tomto finančním nástroji bude mnohem vyšší, než se očekávalo, což bude vyvíjet tlak na zdroje podniku a/nebo na trh podkladového nástroje.

11. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky stanovily, zda finanční nástroj splňuje určené potřeby, charakteristiky a cíle cílového trhu, a to včetně prověření následujících prvků:

- a) zda poměr rizika a výnosů u tohoto finančního nástroje odpovídá cílovému trhu; a
- b) zda je návrh finančního nástroje založen na vlastnostech, které jsou ku prospěchu zákazníka, a nikoli na obchodním modelu, který počítá se ziskem ze špatných výsledků zákazníka.

12. Členské státy zajistí, aby investiční podniky zvážily strukturu poplatků, a to včetně prověření:

- a) zda náklady a poplatky za finanční nástroj jsou slučitelné s potřebami, cíli a charakteristikami cílového trhu;
- b) zda poplatky nezhoršují očekávanou výnosnost finančního nástroje jako například, když se náklady a poplatky rovnají téměř veškerému očekávanému daňovému zvýhodnění spojenému s finančním nástrojem, převyšují jej nebo vyloučí a
- c) zda struktura poplatků u finančního nástroje je pro cílový trh přiměřeně transparentní, takže nezahrnuje žádné skryté poplatky a není příliš složitá na pochopení.

13. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky zajistily, že informace o finančním nástroji poskytované distributorům budou zahrnovat údaje o vhodných kanálech pro distribuci finančního nástroje, procesu schvalování produktu a hodnocení cílového trhu a budou dosahovat takového standardu, aby distributoři dokázali finanční nástroj pochopit a správně jej doporučit či prodávat.

14. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky pravidelně revidovaly finanční nástroje, které vytvářejí, a brali přitom v úvahu všechny události, jež by mohly podstatně ovlivnit potenciální riziko pro určený cílový trh. Investiční podniky zvažují, zda finanční nástroj stále vyhovuje potřebám, charakteristikám a cílům cílového trhu a zda je distribuován na cílový trh, nebo se dostává k zákazníkům, s jejichž potřebami, charakteristikami a cíli daný finanční nástroj není slučitelný.

15. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky revidovaly finanční nástroje před každou další emisí či znovuvvedením na trh, pokud je jim známa jakákoli událost, jež by mohla podstatně ovlivnit potenciální riziko pro investory, a v pravidelných intervalech posuzovaly, zda finanční nástroje fungují tak, jak bylo zamýšleno. Investiční podniky stanoví, jak často budou své finanční nástroje revidovat podle podstatných faktorů, a to včetně faktorů souvisejících se složitostí či inovační podstatou sledovaných investičních strategií. Podniky dále určí rozhodující události, které by mohly ovlivnit potenciální riziko nebo očekávaný výnos finančního nástroje, jako je:

- a) překročení limitu, které ovlivní výnosový profil finančního nástroje, nebo
- b) solventnost některých emitentů, jejichž cenné papíry či záruky mohou ovlivnit výkonnost finančního nástroje.

Členské státy zajistí, aby v případě, že dojde k takovýmto událostem, investiční podniky učinily vhodné opatření, které může spočívat v:

- a) poskytnutí všech podstatných informací o události a jejích důsledcích pro finanční nástroj zákazníkům nebo distributorům finančního nástroje, jestliže investiční podnik tento finanční nástroj nenabízí ani neprodává přímo zákazníkům;
- b) změně procesu schvalování produktu;
- c) zastavení dalšího vydávání finančního nástroje;
- d) změně finančního nástroje, aby nedocházelo k nepřiměřeným smluvním podmínkám;

- e) zvážení, zda prodejní kanály, přes které se finanční nástroje prodávají, jsou vhodné, pokud se podniky dozví, že finanční nástroj není prodáván tak, jak bylo zamýšleno;
- f) kontaktování distributora za účelem projednání úpravy procesu distribuce;
- g) ukončení vztahu s distributorem nebo
- h) informování příslušného orgánu.

Článek 10

Povinnosti distributorů v oblasti řízení produktů

1. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky při rozhodování o spektru finančních nástrojů, které emitují samy nebo jiné podniky, a služeb, které zamýšlejí nabízet nebo doporučovat zákazníkům, dodržovaly vhodným a přiměřeným způsobem příslušné požadavky uvedené v odstavcích 2 až 10 a braly v úvahu charakter finančního nástroje, investiční služby a cílového trhu produktu.

Členské státy zajistí, aby investiční podniky rovněž dodržovaly požadavky směrnice 2014/65/EU, když nabízejí nebo doporučují finanční nástroje vytvářené subjekty, které směrnicí 2014/65/EU nepodléhají. V rámci tohoto procesu mají takové investiční podniky uzavřeny platné dohody zajišťující, že od těchto tvůrců obdrží o finančních nástrojích dostatečné informace.

Investiční podniky stanoví pro příslušný finanční nástroj cílový trh i v případě, že tvůrce finančního nástroje cílový trh nedefinoval.

2. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky měly adekvátní systémy řízení produktů, aby bylo zajištěno, že produkty a služby, které hodlají nabízet nebo doporučovat, jsou slučitelné s potřebami, charakteristikami a cíli určeného cílového trhu a že zamýšlená distribuční strategie odpovídá určenému cílovému trhu. Investiční podniky řádně určí a posoudí okolnosti a potřeby zákazníků, na něž se hodlají zaměřit, aby bylo zajištěno, že v důsledku komerčních či finančních tlaků nebudou ohroženy zájmy zákazníků. V rámci tohoto procesu podniky určí všechny skupiny zákazníků, s jejichž potřebami, charakteristikami a cíli daný produkt nebo služba není slučitelná.

Členské státy zajistí, aby investiční podniky obdržely od tvůrců produktů, kteří podléhají směrnicí 2014/65/EU, informace potřebné pro pochopení a znalost produktů, které hodlají doporučovat nebo prodávat, aby bylo zajištěno, že tyto produkty budou distribuovány v souladu s potřebami, charakteristikami a cíli určeného cílového trhu.

Členské státy vyžadují, aby investiční podniky učinily všechny přiměřené kroky k zajištění, že obdrží adekvátní a spolehlivé informace také od tvůrců produktů, kteří nepodléhají směrnicí 2014/65/EU, aby bylo zaručeno, že produkty budou distribuovány v souladu s potřebami, charakteristikami a cíli cílového trhu. Pokud příslušné informace nejsou veřejně dostupné, učiní distributor všechny přiměřené kroky, aby takovéto podstatné informace od tvůrce produktu nebo jeho zástupce získal. Přijatelné veřejně dostupné informace jsou informace, které jsou jasné, spolehlivé a jsou poskytnuty za účelem splnění regulatorních požadavků, jako jsou požadavky na zveřejnění podle směrnic Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ⁽¹⁾ nebo 2004/109/ES ⁽²⁾. Tato povinnost se týká produktů prodávaných na primárním a sekundárním trhu a platí úměrně, v závislosti na míře dosažitelnosti veřejně dostupných informací a složitosti produktu.

Investiční podniky použijí informace získané od tvůrců produktů a informace o svých vlastních zákaznících, aby určily cílový trh a distribuční strategii. Pokud investiční podnik vystupuje současně jako tvůrce produktu a distributor, postačí posoudit pouze jeden cílový trh.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).

3. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky při rozhodování o spektru finančních nástrojů a služeb, které nabízejí nebo doporučují, a o příslušných cílových trzích jednaly podle postupů a opatření zajišťujících dodržování všech platných požadavků podle směrnice 2014/65/EU, včetně požadavků na zveřejňování, posuzování vhodnosti nebo přiměřenosti, pobídky a řádné řízení střetů zájmů. V tomto smyslu se postupuje zvláště pečlivě v případě, že distributoři zamýšlejí nabízet či doporučovat nové produkty, nebo v případě, že dojde k úpravám služeb, které poskytují.

4. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky pravidelně revidovaly a aktualizovaly své systémy správy a řízení produktů, aby bylo zajištěno, že budou stále robustní a vhodné pro svůj účel, a v případě potřeby činily vhodná opatření.

5. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky pravidelně revidovaly investiční produkty, které nabízejí nebo doporučují, a služby, které poskytují, a braly přitom v úvahu všechny události, jež by mohly podstatně ovlivnit potenciální riziko pro určený cílový trh. Podniky posuzují alespoň to, zda produkt či služba stále odpovídá potřebám, charakteristikám a cílům určeného cílového trhu a zda je zamýšlená distribuční strategie stále vhodná. Jestliže se podniky dozví, že cílový trh pro konkrétní produkt nebo službu určily chybně nebo že produkt či služba již neodpovídá okolnostem určeného cílového trhu, například v případě, kdy se produkt stal nelikvidním nebo velmi nestabilním v důsledku změn trhu, přehodnotí cílový trh a/nebo aktualizují systémy řízení produktů.

6. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky zajistily, že jejich útvar zajišťování shody s předpisy bude sledovat vývoj a pravidelně kontrolovat systémy řízení produktů, aby tak bylo možné odhalit případné riziko, že podnik nesplní povinnosti stanovené v tomto článku.

7. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky zajistily, že příslušní pracovníci budou mít odborné znalosti potřebné pro pochopení charakteristik a rizik produktů, které hodlají nabízet nebo doporučovat, a poskytovaných služeb, jakož i potřeb, charakteristik a cílů určeného cílového trhu.

8. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky zajistily, že vedoucí orgán má efektivní kontrolu nad procesem řízení produktů v podniku, aby mohl být stanoven rozsah investičních produktů, které podniky nabízejí či doporučují, a služeb, které poskytují příslušným cílovým trhům. Investiční podniky zajistí, aby zprávy o dodržování předpisů určené pro vedoucí orgán systematicky obsahovaly informace o produktech, které nabízejí nebo doporučují, a službách, které poskytují. Tyto zprávy o dodržování předpisů zpřístupní na požádání příslušným orgánům.

9. Členské státy zajistí, aby distributoři poskytovali tvůrcům produktů informace o prodeji, případně také informace o výše uvedených přezkumech pro účely posuzování produktů prováděného tvůrci těchto produktů.

10. Pokud při distribuci produktu nebo služby spolupracují různé podniky, členské státy zajistí, aby za plnění povinností v oblasti řízení produktů stanovených v tomto článku nesl konečnou odpovědnost investiční podnik, který má přímý vztah k zákazníkovi. Zprostředkovatelské investiční podniky však:

- a) zajistí, aby byly příslušné informace o produktu předány od tvůrce konečnému distributorovi v řetězci;
- b) umožní, aby tvůrce produktů obdržel informace o prodeji produktu, jestliže je požaduje, aby mohl splnit své vlastní povinnosti v oblasti řízení produktů, a
- c) uplatňují příslušné povinnosti tvůrců v oblasti řízení produktů na služby, které poskytují.

KAPITOLA IV

POBÍDKY

Článek 11

Pobídky

1. Členské státy vyžadují od investičních podniků, které v souvislosti s poskytováním investiční nebo doplňkové služby zákazníkovi platí poplatek či provizi nebo kterým jsou poplatek či provize placeny nebo které poskytují nepeněžní výhody nebo kterým jsou nepeněžní výhody poskytovány, aby zaručily, že jsou nepřetržitě plněny všechny podmínky stanovené v čl. 24 odst. 9 směrnice 2014/65/EU a požadavky vymezené v odstavcích 2 až 5.

2. Má se za to, že poplatek, provize nebo nepeněžní výhoda slouží ke zvýšení kvality příslušné služby poskytované zákazníkovi, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) jsou zdůvodněny poskytnutím dodatečné služby či služby na vyšší úrovni zákazníkovi, úměrné úrovni obdržené pobídky, např.:
 - i) poskytnutím jiného než nezávislého investičního poradenství k široké škále vhodných finančních nástrojů včetně odpovídajícího počtu nástrojů poskytovatelů produktů z řad třetích stran, kteří nemají s investičním podnikem úzké propojení, a zajištěním přístupu k těmto finančním nástrojům,
 - ii) poskytnutím jiného než nezávislého poradenství v kombinaci buď s nabídkou zákazníkovi, že bude alespoň jednou za rok posouzeno, zda jsou finanční nástroje, do nichž zákazník investoval, nadále vhodné, nebo s jinou průběžnou službou, která je pravděpodobně pro zákazníka cenná, např. poradenstvím k navrhovanému optimálnímu rozdělení aktiv zákazníka, nebo
 - iii) zajištěním přístupu za konkurenční cenu k široké škále finančních nástrojů, které pravděpodobně budou vyhovovat potřebám zákazníka, včetně odpovídajícího počtu nástrojů poskytovatelů produktů z řad třetích stran, kteří nemají s investičním podnikem úzké propojení, společně buď s poskytnutím nástrojů s přidanou hodnotou, jako jsou objektivní informační nástroje, které pomáhají zákazníkovi činit investiční rozhodnutí nebo mu umožňují sledovat, modelovat a upravovat spektrum finančních nástrojů, do kterých investoval, nebo s poskytováním pravidelných zpráv o výkonnosti a nákladech a poplatcích, které s finančními nástroji souvisejí;
- b) nejsou přímo prospěšné pro přijímající podnik, jeho akcionáře nebo zaměstnance, aniž by zprostředkovaly hmotnou výhodu danému zákazníkovi;
- c) jsou odůvodněné poskytováním průběžné výhody zákazníkovi ve vztahu k průběžné pobídce.

Poplatek, provize nebo nepeněžní výhody se nepovažují za přijatelné, pokud je v jejich důsledku poskytování relevantních služeb zákazníkovi zaujaté nebo narušené.

3. Investiční podniky plní požadavky vymezené v odstavci 2 průběžně po celou dobu, kdy platí nebo přijímají poplatek, provizi nebo nepeněžní výhodu.

4. Investiční podniky vedou důkazy o tom, že poplatky, provize nebo nepeněžní výhody, které poskytly nebo obdržely, slouží ke zvýšení kvality příslušné služby poskytované zákazníkovi, tím, že:

- a) vedou vnitřní seznam všech poplatků, provizí nebo nepeněžních výhod, které investiční podnik obdržel od třetí strany v souvislosti s poskytováním investičních nebo doplňkových služeb, a
- b) zaznamenávají, jak poplatky, provize nebo nepeněžní výhody poskytnuté nebo obdržené investičním podnikem nebo poplatky, provize nebo nepeněžní výhody, které podnik hodlá využít, zvyšují kvalitu služeb poskytovaných zákazníkům, a vedou záznamy o krocích přijatých s cílem zajistit, že není nepříznivě ovlivněna povinnost podniku jednat čestně, spravedlivě a profesionálně v nejlepším zájmu zákazníka.

5. Pokud jde o platbu či výhodu, které byly obdrženy od třetích stran nebo byly těmto stranám poskytnuty, investiční podniky sdělí zákazníkovi tyto informace:

- a) před poskytnutím relevantní investiční nebo doplňkové služby sdělí investiční podnik zákazníkovi informace o dotčené platbě nebo výhodě v souladu s čl. 24 odst. 9 druhým pododstavcem směrnice 2014/65/EU. Drobné nepeněžní výhody lze popsat obecně. Jiné nepeněžní výhody obdržené nebo poskytnuté investičním podnikem v souvislosti s investiční službou poskytnutou zákazníkovi se ocení a sdělí samostatně;
- b) pokud investiční podnik nebyl schopen předem zjistit částku platby nebo výhody, kterou má obdržet nebo poskytnout, a místo toho sdělil zákazníkovi metodu výpočtu této částky, poskytne svým zákazníkům následně také informace o přesné částce platby nebo výhody, která byla obdržena či poskytnuta;
- c) alespoň jednou za rok, jestliže investiční podnik (průběžně) přijímá pobídky v souvislosti s investičními službami, které poskytuje příslušným zákazníkům, informuje tento podnik své zákazníky individuálně o skutečné částce plateb nebo výhod, které byly obdrženy nebo zaplacený. Drobné nepeněžní výhody lze popsat obecně.

Při plnění těchto požadavků investiční podniky zohlední pravidla upravující náklady a poplatky, která jsou stanovena v čl. 24 odst. 4 písm. c) směrnice 2014/65/EU a článku 50 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/565 ⁽¹⁾.

Pokud je do distribučního kanálu zapojeno více podniků, splní své závazky ohledně poskytování informací zákazníkům každý investiční podnik, který poskytuje investiční nebo doplňkovou službu.

Článek 12

Pobídky ve vztahu k nezávislému investičnímu poradenství nebo službám správy portfolia

1. Členské státy zajistí, že investiční podniky, které poskytují nezávislé investiční poradenství nebo služby správy portfolia, vrátí zákazníkům veškeré poplatky, provize nebo peněžní výhody, které jim zaplatila nebo poskytla třetí strana nebo osoba jednající jménem třetí strany v souvislosti se službami poskytnutými tomuto zákazníkovi, a to co nejdříve po jejich přijetí. Všechny poplatky, provize nebo peněžní výhody obdržené od třetích stran v souvislosti s poskytnutím nezávislého investičního poradenství a služeb správy portfolia se v plném rozsahu převedou na zákazníka.

Investiční podniky zavedou a budou provádět politiku, jejímž prostřednictvím zaručí, že veškeré poplatky, provize nebo peněžní výhody, které zaplatila nebo poskytla třetí strana nebo osoba jednající jménem třetí strany v souvislosti s poskytnutím nezávislého investičního poradenství a služeb správy portfolia, jsou přiděleny jednotlivým zákazníkům a na tyto zákazníky převedeny.

Investiční podniky informují zákazníky o poplatcích, provizích a veškerých peněžních výhodách, které na ně převedly, např. prostřednictvím pravidelných zpráv.

2. Investiční podniky, které poskytují nezávislé investiční poradenství nebo služby správy portfolia, nepřijmou nepeněžní výhody, které nelze považovat za přijatelné drobné nepeněžní výhody v souladu s odstavcem 3.

3. Následující výhody lze považovat za přijatelné drobné nepeněžní výhody pouze v případě, že jde o:

- a) informace nebo dokumenty, které se týkají finančního nástroje nebo investiční služby, mají obecnou povahu nebo jsou přizpůsobeny požadavkům dané osoby a odrážejí situaci daného zákazníka;
- b) písemný materiál od třetí strany, který byl zadán a zaplacen korporátním emitentem nebo potenciálním emitentem s cílem propagovat novou emisi společnosti, nebo v případě, že emitent smluvně zaangažoval a zaplatil třetí stranu, aby takovýto materiál průběžně vytvářela, je-li jejich vztah v materiálu jednoznačně popsán a je-li materiál současně k dispozici všem investičním podnikům, které si přejí jej obdržet, nebo široké veřejnosti;
- c) účast na konferencích, seminářích či jiných školicích akcích zaměřených na výhody a vlastnosti konkrétního finančního nástroje nebo investiční služby;
- d) pohostinství rozumné malé hodnoty, např. potraviny a nápoje nabízené během obchodního setkání nebo konference, semináře či jiné školicí akce uvedené v písmeni c), a
- e) jiné drobné nepeněžní výhody, o nichž má některý z členských států za to, že zvýší kvalitu služby poskytované zákazníkovi, a které jsou vzhledem k celkové úrovni výhod poskytnutých jedním subjektem nebo skupinou subjektů takového rozsahu a povahy, že pravděpodobně nebudou mít nepříznivý vliv na plnění povinnosti investičního podniku jednat v nejlepším zájmu zákazníka.

Přijatelné drobné nepeněžní výhody jsou rozumné a přiměřené a mají takový rozsah, aby bylo pravděpodobné, že neovlivní chování investičního podniku způsobem, který by poškozoval zájmy daného zákazníka.

Drobné nepeněžní výhody se oznamují předtím, než jsou dané investiční či doplňkové služby poskytnuty zákazníkům. V souladu s čl. 11 odst. 5 písm. a) lze drobné nepeněžní výhody popsat obecně.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/565 ze dne 25. dubna 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o organizační požadavky a provozní podmínky investičních podniků a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

Článek 13

Pobídky ve vztahu k výzkumu

1. Členské státy zajistí, že poskytování služeb výzkumu třetími stranami investičním podnikům, které zákazníkům poskytují služby správy portfolia nebo jiné investiční či doplňkové služby, není považováno za pobídku, jestliže je výzkum protiplněn za cokoli z následujícího:

- a) přímé platby investičním podnikem z jeho vlastních zdrojů;
- b) platby ze samostatného platebního účtu pro výzkum, který je kontrolován investičním podnikem, za předpokladu, že jsou splněny následující podmínky týkající se provozu účtu:
 - i) platební účet pro výzkum je financován ze zvláštního poplatku za výzkum hrazeného zákazníkem;
 - ii) spolu se zřízením platebního účtu pro výzkum a dohodou na poplatku za výzkum, kterou investiční podnik uzavře se zákazníky, tento podnik stanoví a pravidelně posuzuje rozpočet pro výzkum jako interní správní opatření;
 - iii) za platební účet pro výzkum nese odpovědnost investiční podnik;
 - iv) investiční podnik na základě spolehlivých kritérií kvality pravidelně posuzuje kvalitu pořízeného výzkumu a jeho schopnost přispívat k lepším investičním rozhodnutím.

Pokud jde o první pododstavec písm. b), jestliže investiční podnik využívá platební účet pro výzkum, poskytnete zákazníkům tyto informace:

- a) předtím, než je zákazníkům poskytnuta investiční služba, informace o objemu rozpočtu na výzkum a částce odhadovaného poplatku za výzkum pro každého ze zákazníků;
- b) roční informace o celkových nákladech, které každému z nich vznikly v souvislosti s výzkumem prováděným třetí stranou.

2. Pokud investiční podnik provozuje platební účet pro výzkum, členské státy zajistí, že se od investičního podniku rovněž požaduje, aby na žádost svých zákazníků nebo příslušných orgánů poskytl souhrnné informace o poskytovatelích, jimž jsou z tohoto účtu vypláceny částky, o celkové částce, která jim byla v průběhu určitého období vyplacena, výhodách a službách obdržných investičním podnikem a informace o tom, jak celková částka vyplacená z účtu odpovídá rozpočtu, který podnik stanovil pro dané období, přičemž se uvede jakákoli sleva nebo převedená částka, pokud na účtu zůstane zůstatek. Pro účely odst. 1 písm. b) bodu i) zvláštní poplatek za výzkum:

- a) je založen pouze na rozpočtu pro výzkum, který investiční podnik stanovil pro účely určení potřeby výzkumu prováděného třetí stranou v souvislosti s investičními službami, které tento podnik poskytuje svým zákazníkům, a
- b) nesouvisí s objemem a/nebo hodnotou transakcí provedených jménem zákazníků.

3. Každé provozní opatření, jehož cílem je výběr poplatku za výzkum od zákazníka, není-li tento poplatek vybírán samostatně, ale společně s provizí za transakci, uvádí samostatně identifikovatelný poplatek za výzkum a v plném rozsahu vyhovuje podmínkám stanoveným v odst. 1 prvním pododstavci písm. b) a v odst. 1 druhém pododstavci.

4. Celková částka obdržných poplatků za výzkum nesmí přesáhnout rozpočet pro výzkum.

5. Investiční podnik se v dohodě o správě investic nebo ve všeobecných obchodních podmínkách se zákazníky dohodne na poplatku za výzkum stanoveném na základě rozpočtu podniku a na frekvenci, v němž bude zvláštní poplatek za výzkum v průběhu roku odečítán ze zdrojů zákazníka. Rozpočet pro výzkum se navýší pouze poté, co byly zákazníkům sděleny jasné informace o plánovaných navýšeních. Pokud je na konci určitého období na platebním účtu pro výzkum přebytek, podnik by měl mít zaveden proces pro převedení těchto prostředků zákazníkovi nebo započtení přebytku proti rozpočtu pro výzkum a poplatku vypočtenému pro následující období.

6. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. b) bodu ii) je rozpočet pro výzkum spravován výhradně investičním podnikem a je založen na rozumném posouzení potřeby výzkumu prováděného třetí stranou. Vyčlenění prostředků z rozpočtu na pořízení výzkumu prováděného třetí stranou podléhá odpovídajícím kontrolám a dohledu ze strany vrcholného vedení, aby se zaručilo, že jsou prostředky spravovány a používány v nejlepším zájmu zákazníků podniku. Tyto kontroly zahrnují jasnou auditní stopu plateb vyplacených poskytovatelům výzkumu a způsob, jak byly vyplacené částky určeny s odkazem na kritéria kvality uvedené v odst. 1 písm. b) bodě iv). Investiční podniky nevyužívají rozpočet pro výzkum a platební účet pro výzkum k financování interního výzkumu.

7. Pro účely odst. 1 písm. b) bodu iii) může investiční podnik správou platebního účtu pro výzkum pověřit třetí stranu, pokud takové ujednání usnadňuje pořízení výzkumu prováděného třetí stranou a platby poskytovatelům výzkumu jménem investičního podniku v souladu s jeho pokyny a bez zbytečného prodlení.

8. Pro účely odst. 1 písm. b) bodu iv) vymezí investiční podnik všechny nezbytné prvky v písemné koncepci, kterou poskytne svým zákazníkům. Tato koncepce se také bude zabývat otázkou, do jaké míry může být výzkum pořízený prostřednictvím platebního účtu pro výzkum přínosný pro portfolia zákazníků, přičemž ve vhodných případech také zohlední investiční strategie použitelné na různé druhy portfolií, a jaký přístup podnik zaujme, aby tyto náklady spravedlivě přídělil různým portfoliím zákazníka.

9. Investiční podnik, který poskytuje služby provádění transakcí, určí samostatné poplatky za tyto služby, které odrážejí pouze náklady na provedení transakce. Poskytnutí každé další výhody nebo služby stejným investičním podnikem investičním podnikům, které jsou usazeny v Unii, podléhá samostatně určitému poplatku; poskytování těchto výhod nebo služeb a poplatky za ně nejsou ovlivněny či podmíněny úrovní plateb za služby provádění transakcí.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 14

Vstup v platnost a použitelnost

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 3. července 2017. Neprodlené sdělí Komisi jejich znění.

Použijí tyto předpisy ode dne 3. ledna 2018.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musejí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 15

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 16

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 7. dubna 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER